AFGØRELSER

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2020/1499

af 28. juli 2020

om anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU på produktion og engrossalg af elektricitet fra vedvarende energikilder i Italien

(meddelt under nummer C(2020) 5026)

(Kun den italienske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU af 26. februar 2014 om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester og om ophævelse af direktiv 2004/17/EF ([1]), særlig artikel 35, stk. 3,

efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Offentlige Udbud, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFREMSTILLING

(1) Den 3. december 2019 indgav Enel Green Power (»ansøgeren«) en anmodning til Kommissionen i henhold til artikel 35, stk. 1, i direktiv 2014/25/EU (»anmodningen«). Anmodningen er i overensstemmelse med artikel 1, stk. 1, i Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/1804 ([2]).

(2) Anmodningen vedrører produktion og engrossalg af elektricitet fra vedvarende energikilder som omhandlet i artikel 9 i direktiv 2014/25/EU, der leveres af ansøgeren i Italien. De pågældende tjenester er beskrevet på følgende måde i anmodningen: sol- og vindenergi, minivandkraft og geotermisk energi. Ansøgeren medtager ikke biomasse og biogas i sin anmodning, idet det anføres, at på grundlag af Kommissionens praksis må de incitamentsordninger, der i øjeblikket støtter disse teknologier, føre til den konklusion, at de dermed forbundne markeder endnu ikke er direkte undergivet almindelige konkurrencevilkår.

(3) Anmodningen var ikke ledsaget af en begrundet og dokumenteret udtalelse fra en uafhængig national myndighed. I overensstemmelse med punkt 1 i bilag IV til direktiv 2014/25/EU skal Kommissionen derfor vedtage en gennemførelsesretsakt om anmodningen inden for 105 arbejdsdage. Den oprindelige frist blev stillet i bero i overensstemmelse med punkt 2 i bilag IV til direktiv 2014/25/EU. Fristen, som er aftalt mellem ansøgeren og Kommissionen for vedtagelse af gennemførelsesretsakten, udløber den 31. juli 2020.

2. RETLIG RAMME

(4) Direktiv 2014/25/EU finder anvendelse på tildeling af kontrakter vedrørende udførelse af aktiviteter i forbindelse med bl.a. produktion og engrossalg af elektricitet i henhold til direktiv 2014/25/EU, medmindre aktiviteten er fritaget i henhold til artikel 34 i nævnte direktiv.

(5) I henhold til direktiv 2014/25/EU er kontrakter, der indgås med henblik på at muliggøre udførelse af en af de aktiviteter, som direktiv 2014/25/EU finder anvendelse på, ikke underlagt direktivet, hvis den pågældende aktivitet i den medlemsstat, hvor den udøves, er direkte undergivet almindelige konkurrencevilkår på markeder, hvortil adgangen er fri. Hvorvidt en aktivitet er direkte eksponeret for konkurrence, vurderes på baggrund af objektive kriterier, hvilket kan omfatte egenskaber ved de pågældende produkter eller tjenester, tilstedeværelsen af alternative produkter eller tjenester, som anses for at være substituerbare på udbuds- eller efterspørgselssiden, priserne og den faktiske eller potentielle tilstedeværelse af mere end én leverandør af de pågældende produkter eller mere end én udbyder af de pågældende tjenester.

([1]) EUT L 94 af 28.3.2014, s. 243.

([2]) Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/1804 af 10. oktober 2016 om nærmere regler for anvendelsen af artikel 34 og 35 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester (EUT L 275 af 12.10.2016, s. 39).

3. VURDERING

3.1. Fri adgang til markedet

(6) Adgangen til et marked betragtes som fri, hvis den pågældende medlemsstat har gennemført og anvender den relevante EU-lovgivning om åbning af en given sektor eller en del heraf for konkurrence. Denne lovgivning er opført i bilag III til direktiv 2014/25/EU, som for så vidt angår produktion og engrossalg af elektricitet fra vedvarende energikilder omfatter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF ([3]).

(7) I henhold til de oplysninger, som Kommissionen råder over, har Italien gennemført direktiv 2009/72/EF ved lovdekret nr. 93/2011, som senere ændret ved artikel 26 i lov nr. 115/2015 og artikel 33 i lov nr. 122/2016. Adgangen til det relevante marked betragtes derfor som værende fri, jf. artikel 34, stk. 3, i direktiv 2014/25/EU.

3.2. Direkte eksponering for konkurrence

(8) Om en aktivitet er direkte undergivet almindelige konkurrencevilkår, bør bedømmes på baggrund af forskellige indikatorer, hvoraf ingen er afgørende i sig selv. Hvad angår de markeder, der er omfattet af denne afgørelse, er hovedaktørernes markedsandel på et givet marked et af de kriterier, som bør tages i betragtning. Da de forskellige aktiviteter, der er omfattet af anmodningen, ikke er underlagt samme betingelser, bør der ved undersøgelsen af konkurrencesituationen tages hensyn til de forskellige forhold på de relevante markeder.

(9) Denne afgørelse indskrænker ikke anvendelsen af konkurrencereglerne og statsstøttereglerne og andre områder af EU-retten. Vel at mærke svarer de kriterier og den metode, der anvendes til at vurdere, om en given aktivitet er direkte undergivet almindelige konkurrencevilkår i henhold til artikel 34 i direktiv 2014/25/EU, ikke nødvendigvis til dem, der anvendes til at foretage en vurdering efter artikel 101 eller 102 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde eller Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ([4]), som bekræftet af Retten ([5]).

(10) Formålet med nærværende afgørelse er at afgøre, om de aktiviteter, der er omfattet af anmodningen, på markeder, hvortil der er fri adgang, jf. artikel 34 i direktiv 2014/25/EU, er undergivet konkurrencevilkår i et sådant omfang, at det også ved fravær af den markedsdisciplin, der opnås ved udbudsreglerne i direktiv 2014/25/EU sikres, at udbud vedrørende udøvelsen af de berørte aktiviteter, der er omfattet af anmodningen, vil foregå på en gennemsigtig, ikkediskriminerende måde, på grundlag af kriterier, der gør det muligt for køberne at finde den løsning, som samlet set er den økonomisk mest fordelagtige.

3.3. Afgrænsning af de(t) relevante marked(er)

(11) I 2012 definerede Kommissionen i sin gennemførelsesafgørelse 2012/539/EU ([6]) produktion og engrossalg af elektricitet fremstillet ud fra vedvarende kilder som et særskilt marked.

(12) I 2017 vedtog Kommissionen gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/71 ([7]) vedrørende det nederlandske elektricitetsmarked. For Nederlandenes vedkommende fandt Kommissionen, at der ikke var behov for at definere særskilte markeder for elektricitet afhængig af kilden. De vigtigste årsager til at fravige gennemførelsesafgørelse 2012/539/EU i forhold til Italien var følgende: den omstændighed, at elektricitet fra vedvarende energikilder blev solgt direkte på engrosmarkedet og ikke til en ikkemarkedsmæssig enhed, som er transmissionssystemoperatør i Tyskland og Gestore dei Servizi Energetici (GSE) i Italien, manglende indfødningsprioritet for elektricitet fra vedvarende

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 55).

([4]) Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (»EF-fusionsforordningen«) (EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1).

([5]) Dom af 27. april 2016, Österreichische Post AG mod Kommissionen, T-463/14, ECLI:EU:T:2016:243, præmis 28.

([6]) Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2012/539/EU af 26. september 2012 om undtagelse af produktion og engrossalg af elektricitet fremstillet ud fra konventionelle energikilder i Italiens makrozone nord og makrozone syd fra anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester og om ændring af Kommissionens afgørelse 2010/403/EU (EUT L 271 af 5.10.2012, s. 4).

([7]) Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/71 af 12. december 2017 om undtagelse af produktion og engrossalg af elektricitet i Nederlandene fra anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester og om ophævelse af direktiv 2004/17/EF (EUT L 12 af 17.1.2018, s. 53).

energikilder, den omstændighed, at den lovbestemte afregningssats for elektricitet fra vedvarende energikilder består af en præmie for indfødning (i modsætning til en fast sats som i det tyske og det italienske fortilfælde) og det forhold, at tilskud til vedvarende energi var genstand for en udbudsprocedure ved starten, hvor forskellige teknologier konkurrerede om et forud fastsat beløb.

(13) I denne anmodning er sagsøgeren af den opfattelse, at elektricitet fra vedvarende energikilder og konventionelle energikilder udgør en del af det samme marked i Italien.

(14) I sin skrivelse af 6. marts 2020 er den italienske konkurrencemyndighed Autoritá Garante della Concorrenza e del Mercato (»AGCM«) af den opfattelse, at det ikke er muligt at identificere et særskilt marked for produktion af energi ud fra vedvarende energikilder, der adskiller sig fra produktion ud fra konventionelle energikilder. Myndigheden bemærker, at vedvarende og konventionel produktion er fuldt ud substituerbare med hensyn til at dække efterspørgslen efter elektricitet, og at andelen af vedvarende energi, der sælges på markedsvilkår, er høj (mere end 50 % af den samlede produktion). AGCM har i denne forbindelse gjort gældende, at de incitamenter, der gives til produktion fra vedvarende energikilder, er blevet væsentligt reduceret siden 2012, og at deres niveau med tiden har haft en tendens til blot at dække elektricitetsproducenternes omkostninger.

(15) Kommissionen bemærker, at elproduktion fra vedvarende energikilder i Italien understøttes af en række ordninger med forskellige karakteristika.

(16) Kommissionen havde analyseret de fire ordninger til støtte for elproduktion fra vedvarende energikilder i sin gennemførelsesafgørelse 2012/539/EU vedrørende Italien. I betragtning af de forskellige kendetegn ved de ordninger, der er indført i Italien for at støtte elproduktion fra vedvarende energikilder efter denne afgørelse, vil markedet med henblik på analysen i disse betragtninger blive delt mellem på den ene side ordninger indført i Italien for at støtte elproduktion fra vedvarende energikilder, som analyseres i gennemførelsesafgørelse 2012/539/EU, og på den anden side ordninger indført i Italien for at støtte elproduktion fra vedvarende energikilder efter denne afgørelse.

(17) I denne forbindelse er det vigtigt at nævne, at ikke alle markedsaktører på de berørte markeder er underlagt reglerne for offentlige udbud. Derfor ville de selskaber, der ikke er omfattet af disse regler, da de handlede på disse markeder, normalt have mulighed for at udøve konkurrencepres på de markedsaktører, der er underlagt reglerne for offentlige indkøb.

3.4. **Afgrænsning af det relevante geografiske marked**

(18) I elsektoren betragtes det relevante geografiske marked ofte som et nationalt marked. Det relevante geografiske område kan dog også afhænge af fastsættelsen af det budområde, som afspejler netbegrænsningerne.

(19) I gennemførelsesafgørelse 2012/539/EU fandt Kommissionen, at de relevante geografiske markeder for produktion og engrossalg af elektricitet fremstillet ud fra konventionelle kilder med henblik på at vurdere, om betingelserne i artikel 30, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF ([8]) var opfyldt, og med forbehold for konkurrencelovgivningen blev betragtet som makrozone nord og makrozone syd på grund af tilstedeværelsen af netbegrænsninger.

(20) Med hensyn til det geografiske marked er sagsøgeren af den opfattelse, at det er nationalt.

(21) I deres skrivelse af 6. marts 2020 har de italienske myndigheder oplyst, at prisforskellen mellem makrozone syd og Sardinien er faldet næsten til 0, mens prisforskellen mellem makrozone syd og makrozone Sicilien er blevet reduceret. AGCM fremhæver den decentraliseringsproces, der påvirkede markedet i Italien, hvilket fremgår af det konstante fald i Herfindahl-Hirschman-indekset (HHI) på nationalt plan (549 i 2018, 686 i 2017, 713 i 2016 og 884 i 2012). Ansøgeren fremlagde HHI-beregninger i sin skrivelse af 19. september 2019. AGCM påpeger dog, at i det mindste for en enkelt makrozone (Sicilien) synes den zonebaserede pris fortsat permanent at være væsentligt forskellig fra resten af landet.

([8]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester (EUT L 134 af 30.4.2004, s. 1).

(22) Kommissionen er enig i, at udviklingen i prisforskellene i de sidste otte år har vist en meget betydelig konvergens mellem makrozonerne. Den fortsatte højere pris i makrozone Sicilien gør det imidlertid berettiget at adskille denne zone fra resten af det italienske marked.

(23) Med henblik på vurderingen i henhold til denne afgørelse og med forbehold af konkurrencereglerne og statsstøttereglerne finder Kommissionen to relevante geografiske markeder: på den ene side makrozonerne nord, syd og Sardinien og på den anden side makrozone Sicilien.

3.5. **Markedsanalyse**

(24) Kommissionen konkluderede i sin gennemførelsesafgørelse 2012/539/EU, at kun produktion og engrossalg af elektricitet fra konventionelle kilder kunne undtages fra reglerne om offentlige indkøb. Ifølge afgørelsen skal betingelsen om, at den pågældende aktivitet skal være direkte undergivet almindelige konkurrencevilkår, jf. artikel 30, stk. 1, i direktiv 2004/17/EF, anses for at være opfyldt for så vidt angår produktion og engrossalg af elektricitet fra konventionelle kilder på Italiens område med undtagelse af Sardinien og Sicilien. I afgørelsen foretog man en analyse af fire ordninger for vedvarende energi.

(25) Mekanismen Comitato Interministeriale Prezzi del 29 aprile 1992 (CIP6) består af en lovbestemt indfødningstarif for elektricitet fremstillet ud fra vedvarende energikilder og fra kilder, der svarer til vedvarende energi, navnlig elektricitet produceret på kraftvarmeværker. Denne mekanisme dækker driftsomkostninger, kapitalomkostninger samt brændstofudgifter og omfatter et incitament, der skal anvendes i de første otte leveår.

(26) Omnibustariffen (»TO«) anvendes for anlæg med en installeret effekt på under 200 kW for vindmølleparker og under 1 MW for andre typer vedvarende energikilder. Dette system er garanteret i 15 år, det er frivilligt og udgør et alternativ til systemet med grønne certifikater. Omnibustariffen omfatter energiprisen og et incitament.

(27) Mekanismen med grønne certifikater (i det følgende benævnt »CV-mekanismen«) er baseret på indførelse af obligatoriske kvoter for producenter og importører af elektricitet fremstillet ud fra konventionelle kilder, som hvert år skal indsende et antal grønne certifikater. De grønne certifikater tildeles derefter anlæg til vedvarende energi afhængigt af kilden til den producerede energi og kan handles på et særligt marked, som er adskilt fra energimarkedet. Producenter af vedvarende elektricitet oppebærer indtægter fra salget af den vedvarende energi, og som et incitament oppebærer de også indtægter fra salget af de grønne certifikater. Værdien af de grønne certifikater afhænger af forholdet mellem efterspørgslen (fra producenter og importører af elektricitet fremstillet ud fra konventionelle kilder) og udbuddet (fra producenter af elektricitet fremstillet ud fra vedvarende kilder). Grønne certifikater finder anvendelse på anlæg med en effekt på mere end 1 MW (undtagen solcelleanlæg) og mere end 200 kW for vindkraft.

(28) De grønne certifikater blev ændret i januar 2016 og omdøbt til GRIN. Systemet omfatter en kvartalsvis præmie, der betales oven i elprisen til modtagerne under ordningen. De udbetalte beløb og deres varighed under GRIN svarer nøjagtigt til, hvad støttemodtagerne ville have modtaget under de tidligere grønne certifikater.

(29) Energikonti (i det følgende benævnt »CE-mekanismen«) giver incitamenter til produktion af elektricitet fra solcelleanlæg og består af en præmie for indfødning, idet producenterne modtager markedsprisen på markedet for handel før driftsdøgnet plus en incitamentspræmie. Dette incitamentssystem er garanteret i 20 år.

(30) På grundlag af elementerne i disse ordninger og de særlige forhold vedrørende produktion og engrossalg af elektricitet konkluderede Kommissionen i sin gennemførelsesafgørelse 2012/539/EU, at betingelsen om, at den pågældende aktivitet skal være direkte undergivet almindelige konkurrencevilkår, ikke er opfyldt for så vidt angår produktion og engrossalg af elektricitet fremstillet ud fra vedvarende energikilder. Da betingelserne for disse ordninger stort set er uændrede, ser Kommissionen ingen grund til at ændre sin vurdering.

(31) For de ordninger, der blev indført efter gennemførelsesafgørelse 2012/539/EU, blev de vigtigste anmeldt til Kommissionen og godkendt i henhold til statsstøttereglerne ved Kommissionens afgørelse C(2016) 2726 ([9]) og Kommissionens afgørelse C(2019) 4498 ([10]). Dette indebærer, at disse ordninger omfatter et passende vederlag i lyset af de afholdte omkostninger, og at den ydede støtte ikke fordrejer det indre marked.

([9]) Kommissionens afgørelse C(2016) 2726 af 28. april 2016 om støtte til elektricitet fra vedvarende energikilder.

([10]) Kommissionens afgørelse C(2019) 4498 af 14. juni 2019 om støtte til elektricitet fra vedvarende energikilder 2019-2021.

(32) Ordningen, der blev indført ved ministerielt dekret af 23. juni 2016, var åben for alle vedvarende energikilder med undtagelse af energi fra solceller. Støttemodtagerne var opdelt i tre kategorier afhængigt af produktionsanlæggets effekt: nye store producenter (dvs. med en installeret kapacitet på mere end 5 MW), nye mellemstore producenter (dvs. med en installeret kapacitet mellem 500 kW2 og 5 MW, denne kategori omfatter også opgradering af generatorer af enhver størrelse) og mindre producenter (dvs. med installeret kapacitet på højst 500 kW). Kommissionen bemærkede, at for de teknologier, der er støtteberettigede under ordningen, vil de normaliserede omkostninger ved produktion af energi være højere end den forventede markedspris på elektriciteten, og at uden støtten og under normale markedsvilkår ville nettonutidsværdien for projekter for vedvarende energi være negativ.

(33) Ordningen, der blev indført ved ministerielt dekret af 4. juli 2019, består af driftsstøtte til produktion af elektricitet fra anlæg, der anvender følgende teknologier inden for vedvarende energi: vindenergi på land, solceller, vandkraft og slamgas. Som det var tilfældet i afgørelse C(2016) 2726, bemærkede Kommissionen, at de normaliserede omkostninger ved produktion af energi for de teknologier, der er støtteberettigede under ordningen, ville være højere end den forventede markedspris for elektricitet. Uden støtten og under normale markedsvilkår ville nettonutidsværdien af projekter for vedvarende energi derfor være negativ. Kommissionen konkluderede, at de projekter, der var omfattet af ordningen, ikke ville være økonomisk levedygtige uden støtten.

(34) Der blev indført en særlig ordning ved ministerielt dekret af 14. februar 2017 for mindre øer. Der er tale om 20 øer, hvoraf 14 ligger ved Sicilien, som ikke er forbundet med fastlandet. De har et areal på mere end 1 kvadratkilometer, ligger mere end 1 km fra fastlandet og har en fastboende befolkning på mindst 50. For hver ø er der fastsat specifikke el- og varmemål for energiomstillingen frem mod 2030. Der gives adgang til opførelse, forbedring og reaktivering af elproduktionsanlæg på mindst 0,5 kW, som er sat i drift efter den 15. november 2018, og som er tilsluttet øens elnet og drives af lokalt tilgængelige vedvarende energikilder. Støttemodtagerne modtager en indfødningstarif for den elektricitet, der sælges til nettet, og en præmie for indfødning for den elektricitet, der produceres og umiddelbart forbruges på stedet.

(35) Ritiro Dedicato (»RID«) er en mekanisme, der giver fabrikanter mulighed for at komme ind på markedet for elektricitet, der leveres til nettet. Den består af salg af elektricitet til GSE og erstatter enhver anden kontraktlig forpligtelse (bl.a.) i forbindelse med fordelings- og transporttjenester for energien. Anlæg med en effekt på under 10 MW kan deltage i RID sammen med anlæg med enhver effekt, hvis de forsynes med [sol-, vind-, tidevands- eller bølgeenergi, geotermisk energi eller hydrauliske kilder, der er begrænset til vandgennemstrømningsanlæg eller ved hjælp af] andre vedvarende energikilder, forudsat at de ejes af en egenproducent. RID er et alternativ til de incitamenter, der blev ydet i henhold til de andre ordninger, der blev indført ved ministerielle dekreter af 5. juli 2012, 6. juli 2012, 23. juni 2016 og 4. juli 2019.

(36) Scambio sul Posseto (»SSP«) giver mulighed for en økonomisk kompensation mellem den værdi, der er knyttet til den elektricitet, der leveres til nettet, og den værdi, der er forbundet med den elektricitet, der hentes og forbruges i en anden periode end den, hvor elektriciteten produceres. Den gælder for anlæg, der er sat i drift senest den 31. december 2014, hvis energien leveres fra vedvarende energikilder eller højeffektive kraftvarmeværker med en maksimal effekt på højst 200 kW eller anlæg med en kapacitet på op til 500 kW, hvis de drives med vedvarende energikilder og er taget i brug efter den 1. januar 2015. SSP er et alternativ til de incitamenter, der blev ydet i henhold til de andre ordninger, der blev indført ved ministerielle dekreter af 5. juli 2012, 6. juli 2012, 23. juni 2016 og 4. juli 2019.

(37) Kommissionen bemærker, at de ordninger, der blev indført ved ministerielle dekreter af 23. juni 2016 og 4. juli 2019, omfatter deltagelse i en udbudsprocedure for at kunne udnytte incitamenterne.

(38) Kommissionen bemærker, at konkurrenceniveauet for at kunne udnytte de ordninger, der blev indført ved ministerielle dekreter af 23. juni 2016 og 4. juli 2019, er steget, og at der er et stort antal ansøgere og bud på produktion af vedvarende energi. Derfor mener Kommissionen, at anlæg til produktion af vedvarende energi, der er omfattet af de nyere ordninger, opererer i et konkurrencepræget miljø.

(39) Med hensyn til de øvrige tre ordninger, ordningen, der blev indført ved ministerielt dekret af 14. februar 2017, RID og SSP, har Kommissionen ikke noget grundlag for at konkludere, at modtagerne er udsat for konkurrence. Nogle af deres kendetegn, såsom en indfødningstarif eller det forhold, at den producerede energi købes af GSE, ligner de andre ordninger, der blev analyseret i afgørelsen fra 2012.

4. **KONKLUSIONER**

(40) I lyset af ovennævnte faktorer bør betingelsen om, at den pågældende aktivitet skal være direkte undergivet almindelige konkurrencevilkår, jf. artikel 34 i direktiv 2014/25/EU, anses for at være opfyldt af de ordregivende myndigheder med hensyn til produktion og engrossalg af elektricitet fremstillet ud fra vedvarende kilder på grundlag af de ordninger, der blev indført ved de ministerielle dekreter af 23. juni 2016 og 4. juli 2019 i Italien.

(41) Da betingelsen om fri adgang til markedet desuden anses for at være opfyldt, bør direktiv 2014/25/EU ikke finde anvendelse, når ordregivere indgår kontrakter, der har til formål at muliggøre produktion og engrossalg af elektricitet fremstillet ud fra vedvarende kilder på grundlag af de ordninger, der blev indført ved ministerielle dekreter af 23. juni 2016 og 4. juli 2019 i Italien, eller når de afholder projektkonkurrencer med henblik på udøvelsen af en sådan aktivitet i det pågældende geografiske område.

(42) I lyset af ovennævnte faktorer bør betingelsen om, at den pågældende aktivitet skal være direkte undergivet almindelige konkurrencevilkår, jf. artikel 34 i direktiv 2014/25/EU, anses for at være opfyldt af de ordregivende myndigheder med hensyn til produktion og engrossalg af elektricitet fremstillet ud fra vedvarende kilder på grundlag af de ordninger, der blev indført ved CIP6, CV/GRIN, CE, TO, ministerielt dekret af 14. februar 2017, RID og SSP. Direktiv 2014/25/EU bør derfor fortsat finde anvendelse, når ordregivere indgår kontrakter, der har til formål at muliggøre udøvelse af den pågældende aktivitet i Italien, og når de afholder projektkonkurrencer med henblik på udøvelsen af en sådan aktivitet i det pågældende geografiske område.

(43) I lyset af ovennævnte faktorer bør betingelsen om, at den pågældende aktivitet skal være direkte undergivet almindelige konkurrencevilkår, jf. artikel 34 i direktiv 2014/25/EU, anses for at være opfyldt for så vidt angår produktion og engrossalg af elektricitet fremstillet ud fra vedvarende energikilder i Italien, undtagen Sicilien.

(44) Da produktionen af elektricitet fra vedvarende energikilder, der er omfattet af ordningerne CIP6, CV/GRIN, CE, TO, ministerielt dekret af 14. februar 2017, RID og SSP, fortsat bør være omfattet af direktiv 2014/25/EU, skal det erindres, at indkøbskontrakter, der omfatter flere aktiviteter, skal behandles i overensstemmelse med artikel 6 i nævnte direktiv. Det betyder, at når en ordregivende enhed deltager i »blandede« udbudskontrakter, dvs. indkøb, der anvendes til at understøtte udførelsen af de to aktiviteter, der er undtaget fra anvendelsen af direktiv 2014/25/EU, og aktiviteter, der ikke er undtaget herfra, skal der tages hensyn til de aktiviteter, som kontrakten først og fremmest tager sigte på. I tilfælde af sådanne blandede udbudskontrakter, hvor formålet primært er at støtte aktiviteter, der ikke er undtaget, skal bestemmelserne i direktiv 2014/25/EU anvendes. Hvis det er objektivt umuligt at fastslå, hvilken aktivitet kontrakten principielt er rettet mod, tildeles kontrakten i overensstemmelse med reglerne i artikel 6, stk. 3, i direktiv 2014/25/EU.

(45) Det skal erindres, at artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU ([11]) om tildeling af koncessionskontrakter indeholder en undtagelse fra direktivets anvendelse for koncessioner, som tildeles af ordregivende enheder, hvis det i medfør af artikel 35 i direktiv 2014/25/EU er fastlagt, at aktiviteten er direkte undergivet almindelige konkurrencevilkår i den medlemsstat, hvor koncessionen skal gennemføres i overensstemmelse med artikel 34 i samme direktiv. Da man konkluderede, at aktiviteten med produktion og engrossalg af elektricitet fra vedvarende energikilder på grundlag af de ordninger, der blev indført ved ministerielle dekreter henholdsvis den 23. juni 2016 og den 4. juli 2019, er direkte undergivet almindelige konkurrencevilkår, udelukkes koncessionskontrakter, der har til formål at muliggøre udførelsen af disse aktiviteter i Italien (undtagen Sicilien), fra anvendelsesområdet for direktiv 2014/23/EU.

(46) Når anlæg ophører med at modtage støtte fra CIP6, CV/GRIN, CE, TO, ministerielt dekret af 14. februar 2017, RID og SSP, bør bestemmelserne i direktiv 2014/25/EU ikke længere finde anvendelse på dem, da de vil blive anset for at være undergivet almindelige konkurrencevilkår.

(47) Denne afgørelse bygger på de retlige og faktiske forhold fra april 2017 til maj 2020, som de fremgår af de oplysninger, som er indgivet af ansøgeren, de italienske myndigheder og de offentligt tilgængelige oplysninger. Den kan revideres, hvis betingelserne for anvendelse af artikel 34 i direktiv 2014/25/EU ikke længere er opfyldt som følge af betydelige ændringer i den retlige eller faktiske situation —

([11]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU af 26. februar 2014 om tildeling af koncessionskontrakter (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 1).

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Direktiv 2014/25/EU finder ikke anvendelse på kontrakter, der indgås af ordregivere, og som har til formål at muliggøre produktion og engrossalg af elektricitet fremstillet ud fra vedvarende kilder på grundlag af de ordninger, der blev indført ved ministerielle dekreter af 23. juni 2016 og 4. juli 2019, som skal udføres i Italien.

Artikel 2

Direktiv 2014/25/EU finder fortsat anvendelse på kontrakter, der indgås af ordregivere, som har til formål at muliggøre produktion af elektricitet fra vedvarende energikilder, og som modtager støtte fra en af følgende støtteordninger i Italien:

a) Comitato Interministeriale Prezzi del 29 aprile 1992 (CIP6)

b) mekanismen med grønne certifikater eller GRIN

c) systemet med energikonti

d) omnibustariffen

e) ministerielt dekret af 14. februar 2017

f) Ritiro Dedicato-mekanismen

g) Scambio sul Posto.

Artikel 3

Denne afgørelse er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. juli 2020.

På Kommissionens vegne
Thierry BRETON
Medlem af Kommissionen